

Des del discurs de la pedagogia crítica es reconeixen, bàsicament, dos tipus d'autoritat: una autoritat potenciadora i una altra de caràcter repressiu. Una diferència que Giroux i McLaren tradueixen en els termes d'autoritat emancipadora i autoritarisme, en tant que Freire i Shor distingeixen entre una autoritat alliberadora i una altra domesticadora. Des del paradigma crític es pensa que el professorat ha de fer servir l'autoritat que posseeix per tal de potenciar professionalment l'alumnat i transformar la societat.

En el pensament de la pedagogia feminista ocupa un lloc molt significatiu el concepte d'autoritat desvinculat del de poder. Es rebutgen els models patriarcals basats en el poder sobre l'alumnat, així com l'interès pel control, la jerarquia i la competitivitat. El poder queda d'aquesta manera associat al seu sentit de dominació. Simultàniament, es recupera el concepte originari d'autoritat com la capacitat de "fer créixer". L'autoritat, així entesa, al·ludeix a la capacitat de representar la realitat i de significar-la. Es tracta d'una de les categories que més ha elaborat el pensament i la pedagogia de la diferència sexual.

Des d'una pedagogia feminista, que té en compte la diferència sexual, es constata que a la nostra realitat educativa la majoria numèrica que les dones representen a l'ensenyament no es tradueix, en termes generals, en un complex de força. Moltes ensenyants atribueixen una escassa entitat a la seva activitat professional i al lloc material que ocupen dins de la societat. Tanmateix, anant més enllà d'aquesta constatació, s'insisteix en la necessitat de significar el propi espai professional i d'assumir la figura autoritzada de "magistra". Una figura que pugui esdevenir un punt de referència potent per a l'alumnat, a qui té l'oportunitat de transmetre el seu saber. La autoritat que les mestres representen és una figura de mediació entre l'alumnat i el món.

Aquesta perspectiva pedagògica situa les professores davant les alumnes en una posició afirmativa, afavoridora del creixement i la potència cognitiva-emotiva de les noies, la qual cosa té, igualment, importants efectes educatius sobre la part masculina de la classe, ja que l'ensenyament de la parcialitat que la pertinença a un sexe comporta permet remetre els nois a la seva pròpia parcialitat.

Parlen les dones

- [Document 4](#)

Enllaços

- <http://books.google.es/books?id=pVV1AdF XuXMC&pg=PT83&lpg=PT83>
- <http://www.raco.cat/index.php/DUODA/article/view/62316/90588>
- [FORMACIÓN DEL PROFESORADO Y DIFERENCIA SEXUAL](#)
- http://webs.uvigo.es/pmayobre/master/textos/conchi_j/1resumen_bibliografia.doc
- <http://books.google.es/books?id=FOCEreiWZxEC&pg=PA94>